

Sama lívið í Norðradali

Næsta ár verður eingin skúli í Norðradali, har alt annars gongur sína vanligu gongd

Norðradal hoyra vit mest um, tá ódnarveður er, og vindmáttarin á skarðinum sigur frá, hvussu nógvur vindurin er í hvirlunum.

Síðan bergholið millum Signabø og Kaldbakstøt læt upp, eru tað færri, sum koma nærindis Norðradals-skarði og Norðradali, tí eingin koyrir longur eftir tí partinum av Oyggjarvegnum, uttan so tey hava onk-ur grindi har.

Vit fóru ein vetrardag heim til Dals, tey siga, at vitja.

Allan vegin úr Havnini teir 16 kilometramar til Norðradals møttu vit ongum bili. Vit sóu tó ein mann, sum koyrdi ein spakuligan túr henda illfýsna fyrrapartin.

Landsverkfrøðingurin syrgir fyri, at tað er koyrandi fyri kava oman í dalin. Eins og Oyggjarvegurin verður hesin vegin ruddur, sjálvt um eingin buss-ruja er.

Einki bussabband

At bergholið er komið merkir ikki lívið í Norðradali. Bussabband høvdu tey ikki kortini. Fyri nøkrum árum síðan var tann

skipan, at tey kundu boða frá, at tey skuldu úr bygdini ella heim aftur, so kom bilur eftir teimum, men tann skipan er spard burtur.

Tá bussarnir enn koyrdu eftir Oyggjarvegnum, hendi tað seg, at fólk í Norðradali fóru niðan á skarðið og við bussinum haðani, men tað ber ikki til longur, nú eingin bussur koyrir á tí leiðini.

Øll húsini hava tó bil.

Fyrstu húsini, vit koma til, eru eini snottlig nýggjari hús.

Ein næmingur

Tað er skúlin. Kommunan, Argja kommuna, keypti hesi hús frá einum fólki, sum fluttu av bygdini fyri nøkrum árum síðan. Húsini verða brúkt til mong endamál. Stundum er har gudstænasta, kristilgur fundur, og føðingardagar og aðrar verðsligar samkomur ber eisini til at halda har.

Inni í skúlastovuni sita Tórhallur og Kristian hvør við sítt bord.

Kristian hevur verið lærari í Norðradali í fleiri ár. Tórhallur er hansara einasti næmingur.

Tá vit vitja, sita teir og

lesa eingilskt. Tað er ikki lærugreinin, sum Tórhalli hóvar best. Hann hevur størstan áhuga fyri søgu og lívfrøði.

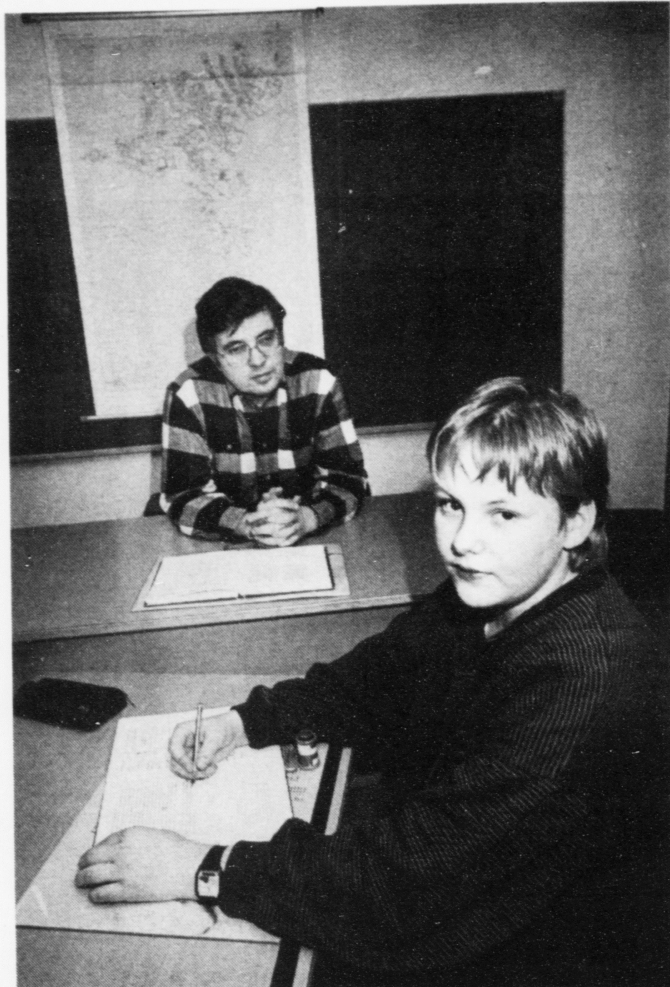
Kristian letur tó væl at kunnleikanum til fremmandamálið.

- Flestu næmingar í hásum aldrinum duga væl eingilskt, tí tey siggja so nógv sjónvarp og nógvur filmar og læra tí so nógv av málinum, sigur Kristian.

Teir báðir sita væl um sátt. Tórhallur er ikki førur fyri at svara, um tað er keðiligt altíð at hava sama lærara og at vera einasti skúlanæmingur, tí hann kennir ikki til annað. Hann lærir óivað minst líka nógv sum onnur, ið ganga í stórum flokkum, tí hann sleppur at royna síni evni í hvørjum skúlatíma.

Í skúla á Argjum

Tórhallur er tó ikki allar skúlatímamár í Norðradali. Hann gongur í 7. flokki, og tá hann hevur fimleik, stóðfrøði og aðrar sergreinir, fer hann í Argja skúla. Bilur flytir hann aftur og fram. Tað er ikki so galið at ganga í Argja skúla eisini,

Teir báðir Kristian og Tórhallur eru einsamallir í skúlanum. Tórhallur verður skjótt 13 ár, og næsta skúlaár fer hann í framhaldsdeildina í Argja skúla

tí har eru javnaldrar.

Næsta skúlaár fer Tórhallur burturav at ganga í Argja skúla.

Tá verður einki at gera hjá

Kristiani í Norðradali. Skúlin letur tá aftur, tí tað verða fyra ár, til tey næstu børnini í bygdini verða skúlagomul.

Hvussu skúlaskipanin tá sær út, er ikki til at vita. Um skúlin letur upp aftur ella hvussu, men tað fer tíðin at vísa.

Seyður og ungneyt

Vit stækka síðan inn á gólv- ið hjá Hanusi, bóndanum. Hann er einsamallur inni. Børnini eru øll vaksin, og konan arbeidir sum heima- hjálpari í Havn.

Hanus hevur stóran garð. Nógvan seyð og nøkur ungneyt. Hann keypir á hvørjum ári nakrar kvígukálvar at gøða, og selur so kvígurnar aftur til bøndurnar.

Hanus hevur ongur trupulleikar at sleppa av við seyðakjótið. Hann fletti 130

í ár, og tað nógva fór til pri- vatfólk. Tað eru tey somu, sum keypa ár undan ári. Nakað seldi hann livandi. Hann fæst einki við at selja neytakjöt, tí tað er ringur handil.

Aðrir bøndur í bygdini hava mjólkneyt.

53 ár í bygdini

Mamma Hanus, Lina, er eis- ini einsamøll heima í sínum húsum henda dagin. Nú er bara tann yngsti av 10 í systkinaflokkinum heima eftir hjá henni.

Lina hevur nú búð í Norðradali í 53 ár, og har hevur hon frá fyrsta degi trivist væl. Hon kom úr Kollafirði til Norðradals í 1939 at halda hús.

- Tað var so sjáldsamt at koma higar fyrstu ferð. Bygðin lá fjald í mjørka, og eg visti ikki, hvussu her sá út. Tá tað lætti, fekk eg fyrst eyga á Kultúr.

Tvey ár seinni giftist hon inn í húsini Uppi í stovu, og har hevur hon búð síðan.

Tað vóru aðrar tíðir. Tá var eingin vegur, og tey gingu til Sunds og vórðu sett yvir um fjørðin, tá tey

Umleið 20 fólk búgva í Norðradali. Har eru tvær smoltstöðir, garðar, annars arbeida fólk í Havn

Tekstur: Randi

Myndir: Kalmar

